

GEEF JEZUS UW HART

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de handel en wandel van Gods volk Israël is in veel opzichten kenmerkend voor de gemeenschap van christenen. Hun afdwalingen en hun zonden, hun ups en downs, hun verootmoedigingen en bekeringen, hun terugkeren tot de Here God zien we ook terug in de gemeente. Zo lezen we in Jes. 58:2 dat Israël best wel graag de Heer zocht, ja, zelfs dagelijks! *“Hoewel zij Mij dagelijks zoeken, en een lust hebben aan de kennis Mijner wegen, als een volk, dat gerechtigheid doet en het recht zijns Gods niet verlaat, vragen zij Mij naar de rechten der gerechtigheid; zij hebben een lust tot God te naderen;”* Desondanks blijkt uit de context van dit hoofdstuk, dat God niet tevreden over hen was, omdat zij hun onderlinge gekijf, de goddeloosheid en de zonden niet loslieten en zij de onderlinge liefdewerkingen niet beoefenden. In Matt. 15:8 uitte Jezus een klacht die hiermee verband houdt: *“Dit volk genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij;”* Deze klacht had de profeet Jesaja reeds in Jes. 29:13 verwoordt.

Het gaat dus om de betrokkenheid van ons hart. Is ons hart gevuld met liefde voor Jezus? Voor God de Vader? Is ons hart er wel bij betrokken als wij iets voor Gods koninkrijk doen? Want we kunnen ijverig heel veel doen, maar tóch ons hart er buiten houden. Met als resultaat een magere oogst. Hagg. 1:5-7 – *“Nu dan, alzo zegt de HEERE der heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen. Gij zaait veel, en gij brengt weinig in; gij eet, maar niet tot verzadiging; gij drinkt, maar niet tot dronken worden toe; gij kleedt u, maar niet tot uw verwarming, en wie loon ontvangt, die ontvangt dat loon in een doorgeboorden buidel. Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen.”*

Toen onze opgestane en verheerlijkte Heiland, de Here Jezus Christus, aan de apostel Johannes verscheen op het eiland Patmos, had Hij naast Zijn waardering voor de vlijtige arbeid van de gemeente Efeze ook een klacht. Vergelijkbaar met die van Haggai! En deze klacht kunnen we niet los zien van het voorgaande. Openb. 2:1-5 – *“Schrijf aan den engel der Gemeente van Efeze: Dit zegt Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechter hand houdt, Die in het midden der zeven gouden kandelaren wandelt: Ik weet uw werken, en uw arbeid, en uw lijdzaamheid, en dat gij de kwaden niet kunt dragen; en dat gij beproefd hebt degenen, die uitgeven, dat zij apostelen zijn, en zij zijn het niet; en hebt ze leugenaars bevonden; En gij hebt verdragen, en hebt geduld; en gij hebt om Mijns Naams wil gearbeid, en zijt niet moede geworden. Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert.”*

Men zou toch zeggen dat Efeze een voorbeeldige gemeente was. Onvermoeibaar werkend, ijverig, verdraagzaam en geduldig en met onderscheidingsvermogen! Tóch was Jezus niet tevreden, want Hij had een cruciale klacht: *“Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten.”* De Amplified Bible schrijft: *“Ik heb tegen u, dat u de liefde hebt verlaten die u aanvankelijk had – u heeft Mij, uw eerste liefde verlaten”.* In feite is dit een klacht van Jezus als Hemelbruidegom van Zijn Bruid, de Gemeente. Hij zegt tegen haar: *“Je werkt nog vlijtig, maar tóch heb je Mij niet meer zo vurig lief! Daarom heb je Mij verlaten!”* Is het niet vreselijk als in een huwelijk de eerste, vurige liefde tussen man en vrouw vervlakt en verdwijnt? Jezus stelt hier, dat wanneer wij Hem niet meer zo vurig met onze eerste liefde liefhebben, wij Hem in feite reeds hebben verlaten. Dit is zó ernstig, dat we dit goed moeten overdenken.

Want het gevolg zal dramatisch zijn, als we ons niet van deze hartegesteldheid bekeren: *“Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert.”* Jezus zal onze kandelaar van z'n plaats verwijderen als we ons hart niet opnieuw met vurige, eerste liefde laten vullen. Natuurlijk kunnen wij nog steeds voor Hem blijven werken zelfs met een hart waarin de vurige liefde voor Hem ontbreekt. Dat werken zullen we ook beslist blijven doen! Maar dan zal de leiding van de Heilige Geest ontbreken. Dan schijnt

onze kandelaar niet meer. Het licht dat in de duisternis behoort te schijnen, zal ontbreken! Dan zullen de zielen van verloren zondaren niet meer worden aangetrokken. Dan zullen we veel zaaien, maar slechts een heel kleine oogst binnen brengen. We zullen eten, maar niet tot onze verzadiging. Drinken, maar niet tot dronken worden toe. We zullen ons kleden, maar niet tot verwarming. En als we loon ontvangen, zal dat loon door een gat in onze buidel weer verloren gaan.

Laten we een deel lezen van de gelijkenis over de wijze en dwaze maagden. Matt. 25:1-8 – *“Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke haar lampen namen, en gingen uit, den bruidegom tegemoet. En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen. Die dwaas waren, haar lampen nemende, namen geen olie met zich. Maar de wijzen namen olie in haar vaten, met haar lampen. Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet! Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen. En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit.”* Het gaat mij vooral om vers 8. De dwaze maagden, die net als de wijze maagden op de komst van de bruidegom wachtten, hadden geen olie in hun vaten. Een vat wijst in bijbelse taal vaak op het menselijke hart. Olie verwijst naar de Heilige Geest. Maar de mate van volheid van de olie van de Heilige Geest in ons hart houdt rechtstreeks verband met de mate van onze liefde voor Jezus. Als ons hart borrelt van liefde voor Jezus, vult de Heilige Geest ons hart overvloeiend. Maar dit was niet zo bij de dwaze maagden. In hun harten ontbrak de vurige liefde voor Jezus en op het cruciale moment gingen hun lampen uit (vers 8). Hun licht was gedoofd! Weg!

Als dit ook de toestand van ons hart is, laten we ons dan vandaag nog bekeren. Vraag aan God om uw hart te doorzoeken. Ps. 139:23-24 – *“Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten. En zie, of bij mij een schadelijke weg zij; en leid mij op den eeuwiggen weg.”* Jezus zei: *“Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u.”* Beking is dé oplossing, want het is dé weg tot behoud. Zodra wij ons hart weer met liefde laten vullen en daarna volkomen op Jezus richten, zal de Heilige Geest iets wondervols uitwerken. 2 Kron. 16:9a – *“Want den HEERE aangaande, Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen aan degenen, welke hart volkomen is tot Hem;.....”* De ogen van de Heer refereren aan de werking van de Heilige Geest (Openb. 5:6). De Heilige Geest zal zich sterk bewijzen aan ieder, wiens hart geheel op Jezus is gericht. Is het niet geweldig, dat Hij Zich persoonlijk aan ons wil bewijzen op al die momenten, dat we Zijn goddelijke, krachtige hulp zó nodig hebben?

Maar hoe kunnen we er voor zorgen, dat de eerste, vurige liefde voor Jezus weer ons hart zal vullen? Laten we daartoe goed lezen wat Jezus zei. Want Hij zei niet alleen, dat we ons moeten bekeren. Hij zei nóg wat meer! *“Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken;”*. Jezus zei ook: *“Doe de eerste werken”*. Wat betekent dat?

Daartoe wil ik met u lezen over het offervoorschrift van een brandoffer. Als een Israëliet zich in oud-testamentische tijden van zonden wilde bekeren en zich met God wilde verzoenen, dan moest hij persoonlijk een onberispelijk mannetje van schapen of runderen offeren. Lev. 1:3-5a – *“Indien zijn offerande een brandoffer van runderen is, zo zal hij een volkomen mannetje offeren; aan de deur van de tent der samenkomst zal hij dat offeren, naar zijn welgevallen, voor het aangezicht des HEEREN. En hij zal zijn hand op het hoofd des brandoffers leggen, opdat het voor hem aangenaam zij, om hem te verzoenen. Daarna zal hij het jonge rund slachten voor het aangezicht des HEEREN;.....”* Het éérste werk wat wij ná ons besluit om ons te bekeren moeten doen, is onze hand op het brandoffer leggen. Nét zo als die Israëliet. Maar Wie is ons Brandoffer? Dat is Jezus! Wij moeten gemeenschap met Hem hebben.

De persoon die het brandoffer bracht, moest zélf de warmte en het leven van het offerdier ervaren. Hij moest de angst en de rillingen van het dier aanvoelen en zich diep realiseren dat

dit onschuldige dier in zijn plaats ging sterven. Vervolgens moest hij zelf de keel van het dier doorsnijden. En dan zag hij de stuiptrekkingen van het dier, hoe het leven met het bloed langzaam wegvloeide. Dan rook hij het verse bloed. Als het goed was, werd er dan iets in zijn ziel uitgewerkt, namelijk het verlangen om niet meer te zondigen

Kortom, mijn geliefde broeders en zusters, wij moeten wederom tot aanschouwing van Jezus komen, Die in onze plaats aan het kruis stierf en Zijn Bloed uitstortte voor ons. Jezus was het onschuldige, goddelijke Offerlam, Die Zich gewillig liet slachten. Hij had de mogelijkheid om twaalf legioenen engelen te roepen, die in een fractie van een seconde bij Hem zouden zijn om Hem te bevrijden en geheel Jeruzalem weg te vagen (Matt. 26:53). Maar Hij deed het niet en liet Zich vernederen, bespotten, geselen en slachten. Uit liefde voor het verloren mensdom wilde Hij het juist redden van het eeuwige verderf. Onbegrijpelijke liefde en genade! Als wij dit ervaren, dan zal de eerste liefde voor Jezus opnieuw onze harten vullen.

Moge God u en mij deze week zegenen. Amen.